

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.02.1999
KOM(1999)55 endelig udg.

99/0047 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr./. .

af ...

om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND OG MÅLSÆTNING FOR FORSLAGET

I Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 16. december 1997 om udsigterne for EU's marked for fiskerivarer¹ fastlagde Kommissionen de målsætninger, der skal opfyldes for at sikre, at EF-markedet fungerer optimalt, og foreslog, at man overvejer og diskuterer de retningslinjer og forslag, som Kommissionen har opstillet for de grundelementer, som styrer eller påvirker markedet.

Debatten er foregået i EU-institutionerne og i de fleste medlemsstater med aktiv deltagelse af alle aktører fra fiskerisektoren i løbet af første halvdel af 1998. Her var der mulighed for at ytre sine synspunkter, og det gav en del nyttig input til Kommissionens overvejelser på området.

Rådet opfordrede ved mødet den 8. juni 1998 Kommissionen til at fremlægge forslag på grundlag af de konklusioner, man nåede frem til ved debatten.

Visse aspekter i Kommissionens meddelelse drejer sig om særlige lovinstrumenter. Det gælder f.eks. de nyligt vedtagne kontrolbestemmelser og ordningerne om finansiel støtte til brancheorganisationernes markedsforanstaltninger under FIUF, som for øjeblikket er under behandling. Desuden vil der senere blive fremlagt forslag, som på anden vis gør markedet mere gennemsigtigt, især vedrørende attestering af ansvarligt fiskeri.

Dette forslag er et centralt element heri, fordi det vedrører den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter, som der til Rådet stilles forslag om en grundig revision af i overensstemmelse med de målsætninger og principper, som blev fastlagt i Kommissionens meddelelse, og som i store træk er blevet godkendt under debatten, f.eks.:

- at sikre, at den fælles markedsordning bidrager til princippet om ansvarlig ressourceforvaltning
- at øge gennemsigtigheden af og kendskabet til markedet og varerne, også blandt forbrugerne
- at gøre de erhvervsdrivende, især producentorganisationerne og deres medlemmer, mere ansvarlige for at opnå en optimal forvaltning og udnyttelse af fiskeressourcerne
- at fremme partnerskaber mellem aktørerne i sektoren, så deres forskellige foranstaltninger på markedet gøres mere effektive
- at tilskynde producentorganisationerne til at anvende prognoser, så udbuddet kan tilpasses efter efterspørgslen

¹ KOM(97) 719 endelig udg.

- at medvirke til at stabilisere markedet ved at fremme brugen af afsætningsplaner og købekontrakter
- at ajourføre interventionsordningerne, så man mindst muligt anvender definitiv tilbagetagelse og i stedet i højere grad benytter sig af foreløbig tilbagetagelse eller sørger for en bedre udnyttelse af varerne
- at sikre markedsforsyningen og forsyningen til forarbejdningsindustrien på vilkår, som opfylder kravet om international konkurrenceevne.

Endelig skal dette forslag supplere, tydeliggøre og lette anvendelsen af den fælles markedsordning, bl.a. gennem færre gennemførelsesbestemmelser. For at virkeliggøre denne målsætning er den nye grundforordning mere detaljeret, især hvad angår brancheorganisationerne, idet de nærmere tekniske bestemmelser fastlægges efter forvaltningskomitéproceduren.

2. FORSLAGETS METODE OG INDHOLD

Ændringerne af den fælles markedsordning er så omfattende og vidtrækkende, at den nye forordning nødvendigvis må træde i stedet for Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter². Dette er således målsætningen med forslaget, som desuden indarbejder bestemmelserne fra følgende rådsforordninger:

- (EØF) nr. 105/76 af 19. januar 1976 om anerkendelse af fiskeriets producentorganisationer³
- (EØF) nr. 1772/82 af 29. juni 1982 om almindelige bestemmelser for udvidet anvendelse af visse regler, som er fastsat af producentorganisationerne i fiskerivaresektoren⁴.

De nye bestemmelser i forslaget beskrives herunder:

1) Forbrugeroplysning (artikel 4)

Den opfylder to hovedmålsætninger:

- at forebygge den stigende risiko for svig i betragtning af det forskelligartede markedsudbud
- at lette kontrollen med overholdelsen af de tekniske foranstaltninger, især vedrørende mindstemål, hvor specifikationer for én art kan variere fra fangstzone til fangstzone.

Ved detailsalg skal levende, ferske eller kølede fiskerivarer være mærkede med oplysninger om varebetegnelse, produktionsmetode og fangstområde.

² EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1.

³ EFT L 20 af 28.1.1976, s. 39.

⁴ EFT L 197 af 6.7.1982, s. 1.

2) Producentorganisationerne (artikel 5-12)

Målsætningen om at gøre producentorganisationerne mere ansvarlige for at opnå en forvaltning af de eksisterende ressourcer, der er i overensstemmelse med markedsbehovene og behovet for at bevare ligevægten i bestandene, indebærer nye forpligtelser og midlertidige godtgørelser, som skal give dem bedre mulighed for at imødegå de yderligere udgifter, som forpligtelserne medfører; derfor indeholder forordningen følgende bestemmelser:

- I artikel 5 tildeles producentorganisationerne en rolle i forbindelse med markedsorganisationen og forvaltningen af bestandene; her specificeres også mindstekravene til organisationernes drift og medlemmernes forpligtelser.
- I artikel 6 fastsættes principperne for udstedelse og tilbagekaldelse af anerkendelse, også for organisationer, hvis medlemmer er statsborgere i andre medlemsstater.
- I artikel 10 bestemmes det, at enhver producentorganisation skal iværksætte forebyggende foranstaltninger til forvaltning af medlemmernes produktion, og der fastlægges sanktioner, som gælder ved manglende opfyldelse af denne forpligtelse.
- I artikel 11 gives producentorganisationerne ret til en midlertidig godtgørelse af de udgifter, der følger af de forpligtelser, som de pålægges efter artikel 10.
- I artikel 12 bestemmes det, at de organisationer, som anvender forudindgåede købekontrakter for at forbedre planlægningen af medlemmernes udbud, har ret til en supplerende fast godtgørelse.

Endelig skal det bemærkes, at ordningerne for finansiel støtte til oprettelse af producentorganisationer og støtten til iværksættelse af planer til forbedring af kvaliteten er overført til forordningen om strukturforanstaltninger i fiskerisektoren.

3) Brancheorganisationer og aftaler (artikel 13-16)

Disse bestemmelser giver, inden for visse grænser og med forbehold af Kommissionens forudgående kontrol, mulighed for at fravige princippet i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, i forbindelse med anerkendte brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og samordnede praksis i fiskerisektoren. Disse organisationers foranstaltninger kan nemlig medvirke til at gennemføre målsætningerne om en bedre markedsorganisation og bedre forvaltning, anvendelse og udnyttelse af ressourcerne, ligesom de i bredere forstand medvirker til at opfylde målsætningerne for den fælles fiskeripolitik og målene i EF-traktatens artikel 39.

4) Interventionsordningerne

Reformprincipperne og -målsætningerne tilsigter en bedre og forebyggende forvaltning og anvendelse af ressourcerne, og i den forbindelse skal interventionsordningerne først og fremmest fungere som "sikkerhedsnet", hvor definitiv tilbagetagelse kun bruges som den sidste udvej.

- Finansiell udligning af tilbagetagelse (artikel 21).

Det beløb, der ydes til finansiell udligning af tilbagetagelse, og de støtteberettigede mængder nedsættes gradvist i fangstsæsonerne 2001 til 2003, mens producentorganisationernes medansvar øges.

- Prolongationsstøtte (artikel 23)

De støtteberettigede mængder øges betydeligt (op til 20% i tilfælde, hvor en producentorganisation ikke benytter sig af definitiv tilbagetagelse), og marinerings tilføjes på listen over tilladte former for forarbejdning. Desuden træffes der som led i gennemførelsesbestemmelserne andre foranstaltninger for at lette anvendelsen af denne ordning frem for definitiv tilbagetagelse. Det gælder især i forbindelse med forhøjelse af støtten og andre tekniske bestemmelser, f.eks. oplagringsperiodens varighed.

Disse foranstaltninger supplerer hinanden og opfylder målsætningen om at tilskynde producentorganisationerne til i højere grad at anvende forebyggende foranstaltninger, og til i forbindelse med tilbagetagelse at forsøge at finde andre måder, hvorpå varerne kan udnyttes bedre, så tilbagetagelse bliver den sidste udvej, selv om det f.eks. ved visse sæsonbetonede produktioner er utænkeligt, at man ville kunne afskaffe tilbagetagelsen. Derfor må den finansielle udligning bevares som "sikkerhedsnet".

- I forbindelse med autonom tilbagetagelse og prolongation (artikel 24) begrænses muligheden for definitiv tilbagetagelse til 5%, idet den samlede intervention, som kan godtgøres, fortsat er begrænset til 10% af de mængder, der udbydes til salg.
- Støtten til privat oplagring for frosne varer ombord på fartøjer (artikel 25) gælder nu også for producentorganisationer på betingelser svarende til dem, der gælder for prolongation, og derfor skal prisen for de pågældende varer fastsættes en gang om året.

5) Godtgørelsen for tun til forarbejdningsindustrien (artikel 27).

Denne ordning er ikke blevet diskuteret under den debat, der foregik på grundlag af ovennævnte meddelelse, og derfor foreslår Kommissionen ikke vidtgående ændringer af den.

Efter Kommissionens opfattelse holder anbefalingerne i Kommissionens 1994-beretning⁵, som Rådet kun delvis fulgte ved reformen samme år, stadig, især hvad angår den for høje udløsningstærskel for godtgørelsen, hvilket kan medføre, at der udløses utidige og uberettigede godtgørelser. Derfor foreslår Kommissionen endnu en gang Rådet at nedsætte udløsningstærsklen til 85% af EF-producentprisen.

6) Ordningen for samhandelen med tredjelande.

– Ordningen for markedsforsyning (artikel 28).

For at sikre forarbejdningssektoren mere konkurrencedygtige og stabile forsyningsbetingelser, især for arter, som ikke eller i utilstrækkeligt omfang udbydes i Fællesskabet, foreslås det, at visse todsatser helt eller delvis suspenderes autonomt indtil videre som angivet i bilag V.

Suspensionen gælder kun, såfremt referenceprisen for de pågældende varer overholdes.

Rådet har allerede, som led i fastsættelsen af autonome kontingenter og suspensioner, anerkendt, at disse arter kan betragtes som råvarer til forarbejdningsindustrien.

– Referencepriserne (artikel 29) må, uanset om de fastsættes i henhold til ovennævnte suspensionsordninger eller på anden vis, f.eks. som led i WTO-bundne kontingenter, ikke fungere som beskyttelsesforanstaltninger, under hensyntagen til de forpligtelser, der følger af WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger.

– Beskyttelsesforanstaltningerne (artikel 30) tager højde for ovennævnte WTO-aftale, som er gennemført ved Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 om den fælles importordning⁶.

Dette forslag vil kunne anvendes fra 1. januar 2001, såfremt Kommissionen efter forordningens ikrafttrædelse og efter udtalelse fra forvaltningskomitéen fastlægger de tekniske bestemmelser, som er nødvendige for gennemførelsen. Det gælder navnlig bestemmelserne om forbrugeroplysning, producentorganisationer, brancheorganisationer og interventionsordninger.

⁵ KOM(94) 266 endelig udg. af 28.6.1994.

⁶ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr./. .

af ...

om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 28, 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Grundbestemmelserne for den fælles markedsordning for fiskerivarer bør revideres, for at der kan tages hensyn til markedsudviklingen, til de seneste års ændringer i fiskeriaktiviteterne og til de mangler, der har kunnet konstateres under anvendelsen af den nuværende markedsordning; på grund af de mangde ændringer, der skal foretages, og deres komplekse karakter bør bestemmelserne nyaffattes i deres helhed, da de ellers ikke vil opfylde de krav om klarhed, der må stilles til enhver retsforskrift; forordning (EØF) nr. 3759/92 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter bør derfor erstattes af en ny forordning;
- (2) for at forenkle bestemmelserne og gøre dem lettere at anvende bør den nye forordning også omfatte en ajourført udgave af de vigtigste bestemmelser i

¹ EFT ...

² EFT ...

³ EFT ...

Rådets forordning (EØF) nr. 105/76 af 19. januar 1976 om anerkendelse af fiskeriets producentorganisationer⁴, og i Rådets forordning (EØF) nr. 1772/82 af 29. juni 1982 om almindelige bestemmelser for udvidet anvendelse af visse regler, som er fastsat af producentorganisationerne i fiskerivaresektoren⁵; disse forordninger bør derfor ophæves;

- (3) den fælles landbrugspolitik bør bl.a. omfatte en fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, der kan have forskellig form alt efter, hvilket produkt det drejer sig om;
- (4) fiskeriet har særdeles stor betydning for økonomien i visse kystområder i EF; for fiskerne i disse områder kommer den overvejende del af deres indkomst fra fiskeriet; markedet bør derfor stabiliseres, ved at der iværksættes relevante foranstaltninger, som tager hensyn til EF's internationale forpligtelser bl.a. i forbindelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler for ordninger for intern støtte til produktionen og for toldaftaler;
- (5) i produktionen og afsætningen af fiskerivarer må der tages hensyn til det afvigelige krav om, at der skal opretholdes ligevægt i havets ressourcer og økosystemer; der bør derfor under den fælles markedsordning for fiskerivarer iværksættes foranstaltninger, der skal sikre en bedre tilpasning af udbuddet til efterspørgslen, både hvad angår mængde og kvalitet, og en bedre udnyttelse af varerne på markedet, ikke blot i ovennævnte øjemed, men også for at forbedre producenterne indtjeningsmuligheder ved at stabilisere markedspriserne;
- (6) en af de foranstaltninger, der skal træffes til gennemførelse af den fælles markedsordning er anvendelse af fælles handelsnormer for de pågældende varer; anvendelsen af sådanne normer skal sikre, at varer af utilstrækkelig kvalitet holdes borte fra markedet, og at handelsforbindelserne fremmes på grundlag af loyal konkurrence, hvilket igen er med til at gøre produktionen mere rentabel;

⁴ EFT L 20 af 28.1.1976, s. 39. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3940/87 (EFT L 373 af 31.12.1987, s. 6).

⁵ EFT L 197 af 6.7.1982, s. 1.

- (7) anvendelsen af sådanne normer kræver at de varer, der er fastsat normer for kontrolleres; der bør derfor træffes foranstaltninger, der sikrer en sådan kontrol;
- (8) udbuddet af fiskerivarer, som sælges ferske eller kølede, er blevet meget bredere, og derfor har forbrugerne brug for et vist minimum af oplysninger om varerne; det påhviler medlemsstaterne at opstille en liste over de handelsbetegnelser, de tillader på deres område;
- (9) producentorganisationerne udgør grundelementet i den fælles markedsordning, idet de varetager en decentraliseret forvaltning af ordningen; da efterspørgslen i stigende grad koncentrerer er det mere end nogensinde en økonomisk nødvendighed, at udbuddet koncentrerer inden for disse organisationer for at styrke producenternes markedsposition; sammenslutningen bør ske på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, producentorganisationerne kan yde deres medlemmer; en producentorganisation skal anerkendes af medlemsstaten, for at den kan bidrage til virkeliggørelsen af den fælles landbrugspolitik mål, og anerkendelsen kræver, at organisationen opfylder en række betingelser, som den ved sine vedtægter forpligter sig selv og sine medlemmer til at overholde;
- (10) de initiativer, som producentorganisationerne tager til at forbedre kvaliteten af fiskerivarer, bør støttes ved, at sådanne organisationer på visse betingelser får udstedt en særlig anerkendelse;
- (11) for at styrke organisationernes handlekraft i produktionsleddet og derved bidrage til større stabilitet på markedet bør det tillades medlemsstaterne på visse betingelser at udvide de regler, som organisationen i et bestemt område har vedtaget for sine medlemmer, især reglerne for produktion og afsætning, herunder også intervention, til også at omfatte alle ikke-medlemmer, der afsætter varer i det pågældende område; denne procedure kontrolleres af Kommissionen, der under visse omstændigheder kan erklære en sådan udvidelse ugyldig;
- (12) anvendelsen af ovennævnte ordning medfører udgifter for en organisation, der har udvidet anvendelsesområdet for sine regler; det er derfor rimeligt at lade

ikke-medlemmer bidrage til at dække disse udgifter; der bør i øvrigt åbnes mulighed for, at den pågældende medlemsstat yder sådanne producenter en godtgørelse for varer, der, selv om de opfylder handelsnormerne, ikke har kunnet afsættes, og som er blevet taget tilbage fra markedet;

- (13) der bør under alle omstændigheder fastsættes bestemmelser, der hindrer producentorganisationerne i at indtage en dominerende stilling i EF;
- (14) for at sikre at ressourcerne udnyttes på en rationel og bæredygtig måde, bør producentorganisationerne tilskynde medlemmerne til at tilpasse produktionen til markedsbehovet og udnytte deres fangster bedst muligt, især når det drejer sig om fangster af kvoterede arter; med henblik herpå bør det fastsættes, at producentorganisationerne før hver fangstsæson skal udforme foreløbige foranstaltninger til planlægning af tilførslen og forebyggende regulering af medlemmernes udbud, og eventuelt fastsætte særlige bestemmelser for varer, det erfaringsmæssigt er vanskeligt at afsætte, og at producentorganisationerne skal forelægge disse foranstaltninger og bestemmelser for myndighederne;
- (15) ovennævnte forpligtelser medfører udgifter for producentorganisationerne, og det vil derfor være rimeligt til gengæld at yde en godtgørelse til producentorganisationerne i en begrænset periode;
- (16) planlægningen af udbuddet og reguleringen af tilførslen fra producentorganisationernes medlemmer kan forbedres bl.a. ved forudindgåelse af købekontrakter; allerede nu bør producentorganisationerne tilskyndes til at anvende denne afsætningsmetode for en væsentlig del af deres produktion ved på visse betingelser at yde dem en fast godtgørelse i en begrænset periode;
- (17) brancheorganisationer, der er dannet på initiativ af individuelle eller allerede sammensluttede erhvervsdrivende, og som repræsenterer en betydelig del af erhvervskategorierne i fiskerivaresektoren, kan bidrage til, at der i større omfang tages hensyn til de faktiske forhold på markedet, og fremme en udvikling i den økonomiske adfærd i retning af forbedret kendskab til og tilrettelæggelse af produktion samt bedre præsentation og afsætning af varerne; eftersom disse brancheorganisationers tiltag kan bidrage til at nå målene i traktatens artikel 39 generelt og mere specifikt målene i denne

forordning, bør medlemsstaterne, når det er fastlagt, hvilke tiltag det drejer sig om, have mulighed for at anerkende de organisationer, der gennemfører tiltag, som tilgodeser ovennævnte mål; der bør under visse omstændigheder fastsættes bestemmelser om udvidet anvendelse af de regler, brancheorganisationerne har fastsat, og om deling af udgifterne i forbindelse med denne udvidelse; denne procedure kontrolleres af Kommissionen, denne procedure kontrolleres af Kommissionen, der under visse omstændigheder kan erklære en sådan udvidelse ugyldig;

- (18) det bør præciseres, under hvilke omstændigheder artikel 1 i forordning nr. 26⁶ kan fraviges, for så vidt angår brancheorganisationernes aftaler, vedtagelser eller samordnede praksis;
- (19) for at afværge markedssituationer, der medfører priser, som kan forårsage forstyrrelser på EF-markedet, er det for visse fiskerivarer, som er af særlig betydning for producenterne indkomst, nødvendigt for hver fangstsæson, på baggrund af de seneste tekniske data, at fastsætte en orienteringspris - eller for tun en EF-producentpris - der er repræsentativ for EF's produktionsområder, og som anvendes til at fastsætte prisniveauet for markedsinterventionerne; med henblik herpå bør orienteringsprisen fastsættes således, at den afspejler de faktiske markedsf forhold, og der ikke opstår for store prisudsving fra den ene fangstsæson til den anden; orienteringsprisen danner grundlaget for fastlæggelse af en hel række andre interventionsforanstaltninger; Rådet bør derfor på forslag af Kommissionen vedtage foranstaltningerne i den forbindelse;
- (20) med henblik på at stabilisere priserne er det ønskeligt, at producentorganisationerne kan intervenere på markedet, bl.a. ved at tage deres medlemmers varer tilbage fra markedet, hvis der ikke opnås en vis minimumspris;

⁶ Forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landburgsvarer (EFT nr. 30 af 20.4.1962, s. 993/62). Forordningen er ændret ved forordning nr. 49 (EFT nr. 53 af 1.7.1962, s. 1571/62).

- (21) i visse tilfælde og på visse betingelser bør producentorganisationernes foranstaltninger støttes ved at yde disse organisationer en finansiel udligning for de mængder konsumvarer, der definitivt tages tilbage fra markedet;
- (22) producentorganisationernes intervention bør begrænses til punktuelle, usædvanligt store tilførsler, som markedet ikke kan absorbere, og som ikke havde kunnet undgås ved foranstaltninger af anden art; der bør derfor kun ydes finansiel udligning for en begrænset produktionsmængde;
- (23) for at tilskynde fiskerne til bedre at tilpasse deres udbud til markedetbehovene bør den finansielle udligning differentieres på grundlag af de mængder, der tages tilbage fra markedet;
- (24) de nye foranstaltninger, der iværksættes som led i denne forordning, giver producentorganisationerne mulighed for i langt mindre omfang at benytte sig af definitiv tilbagetagelse; der bør derfor i en overgangsperiode foretages en gradvis reduktion både af den mængde, der kan ydes finansiel udligning for, og af beløbet for den finansielle udligning;
- (25) det bør navnlig som følge af de knappe ressourcer af visse fiskearter så vidt muligt undgås at destruere fisk, der er taget tilbage fra markedet; der bør derfor ydes støtte til forarbejdning, stabilisering og oplagring til konsum af visse mængder ferske varer, der er taget tilbage fra markedet; alle arter, som vil kunne tænkes at blive taget tilbage fra markedet, bør være omfattet af en sådan foranstaltning; producentorganisationerne bør i større udstrækning benytte sig af denne ordning, som på én gang både fungerer som intervention og sikrer en bedre udnyttelse af fiskerivarerne, end af definitiv tilbagetagelse fra markedet;
- (26) for visse arter gør de regionale forskelle i priserne det for tiden ikke muligt at medtage disse arter i den gældende ordning med finansiel udligning til producentorganisationerne; for at øge stabiliteten på markedet og samtidig tage hensyn til de pågældende varers egenskaber og til forskellene i deres produktions- og afsætningsvilkår bør disse arter dog være omfattet af en EF-prisstøtteordning, der er afpasset efter de specifikke forhold for arterne, på grundlag af en tilbagetagelsespris, som producentorganisationerne fastsætter

autonomt, og en fast støtte, som på visse betingelser ydes til organisationerne for de varer, der er gennemført autonome interventioner for;

- (27) for visse varer, som nedfryses om bord på fartøjerne, bør der indføres en særlig ordning med ydelse af støtte til privat oplagring af sådanne varer på visse betingelser og inden for visse grænser, hvis de ikke kan afsættes på markedet til en højere pris end en vis EF-minimumspris, der skal fastsættes;
- (28) et fald i importpriserne for tun til konserverindustrien kan true EF-tunproducenternes indkomst; der bør derfor i fornødent omfang ydes producenterne en udligningsgodtgørelse; for at rationalisere afsætningen af en ensartet produktion bør udligningsgodtgørelsen under visse omstændigheder forbeholdes producentorganisationerne;
- (29) for ikke at fremme en skæv udvikling i produktionen af tun, med hvad deraf følger af omkostninger, bør det ud fra EF-markedets forsyningsvilkår fastsættes, inden for hvilke grænser denne godtgørelse kan ydes til producentorganisationerne, ligesom betingelserne for udløsning af godtgørelsen bør revideres;
- (30) for at vurdere om der på EF-markedet foreligger en situation, der er en følge af udviklingen i verdensmarkedsprisen for tun, og som berettiger til ydelse af udligningsgodtgørelsen, bør det først godtgøres, at det pågældende prisfald på EF-markedet skyldes et fald i importpriserne;
- (31) anvendelsen af told efter den fælles toldtarif er suspenderet helt for visse varer; EF's produktion af tunfisk er utilstrækkelig, og derfor bør det sikres, at de forarbejdningsvirksomheder i levnedsmiddelindustrien, der anvender disse produkter, til stadighed har samme forsyningsvilkår som de tilsvarende virksomheder i de eksporterende tredjelande, så der ikke lægges hindringer i vejen for denne industris udvikling under de internationale konkurrencevilkår; de ulemper, en sådan ordning kan medføre for EF's tunproducenter, vil kunne udlignes ved ydelse af en specifik godtgørelse;
- (32) for at sikre EF-markedet tilstrækkelige forsyninger af råvarer til forarbejdningsindustrien på vilkår, som giver denne industri mulighed for at

bevare sin konkurrenceevne, bør anvendelse af told efter den fælles toldtarif for visse varers vedkommende helt eller delvist suspenderes indtil videre;

- (33) ovennævnte toldsuspensionsordninger må ikke medføre, at forsyninger fra tredjelande udbydes til unormalt lave priser, og derfor bør der kun indrømmes suspension, hvis en referencepris beregnet efter endnu ikke nærmere fastlagte regler er overholdt;
- (34) hvis markedet på grund af import eller eksport udsættes for eller trues af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe virkeliggørelsen af de mål, der er fastsat i traktatens artikel 39, i fare, bør der i samhandelen med tredjelande kunne træffes egnede foranstaltninger under hensyntagen til EF's internationale forpligtelser;
- (35) erfaringen har vist, at det kan blive nødvendigt meget hurtigt at træffe toldmæssige foranstaltninger for at sikre, at EF-markedet får de nødvendige forsyninger, og at EF's internationale forpligtelser opfyldes; for at EF skal kunne handle tilstrækkeligt hurtigt i sådanne situationer, bør der fastsættes en procedure, der gør det muligt hurtigt at træffe de nødvendige foranstaltninger;
- (36) virkeliggørelsen af et enhedsmarked på grundlag af et fælles prissystem kan bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der giver mulighed for at bedømme den støtte, som medlemsstaterne yder, og forbyde støtte, der er uforenelig med det fælles marked, anvendes i fiskerisektoren;
- (37) for at bestemmelserne i denne forordning kan gennemføres, må der oprettes systemer for datakommunikation mellem Kommissionen og medlemsstaterne; det bør beregnes, hvor store udgifterne, som delvis finansieres over EF-budgettet, bliver til oprettelse og drift af sådanne systemer;
- (38) de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt som følge af de forpligtelser, som anvendelsen af denne forordning medfører, påhviler EF, i Rådets

forordning (EØF) nr./. af ... om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁷,

- (39) ved anvendelsen af den fælles markedsordning må det endvidere tages i betragtning, at det er i EF's interesse at bevare fiskebestandene i videst muligt omfang; derfor bør foranstaltninger vedrørende mængder ud over dem, der måtte være tildelt medlemsstaterne, ikke finansieres;
- (40) det påhviler medlemsstaterne at træffe alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og til at forebygge og bekæmpe svig;
- (41) for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (42) i den fælles markedsordning for fiskerivarer bør der tages fornødent hensyn til målene både i traktatens artikel 39 og traktatens artikel 110 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der oprettes en fælles markedsordning for fiskerivarer, der omfatter en ordning for priser og samhandel samt fælles konkurrenceregler.

I denne forordning forstås ved: dækker betegnelsen «fiskerivarer» også akvakulturprodukter.

- «producent» en fysisk eller juridisk person, som ved hjælp af egnede produktionsmidler fremstiller fiskerivarer til første markedsføring
- ved «fiskerivarer» forstås følgende varer, der stammer fra fiskeri eller akvakultur:

⁷ EFT L

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0301	Fisk, levende
0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset
b) 0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
c) 0306	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af krebsdyr, egnet til menneskeføde
0307	Bløddyr, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr og bløddyr, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr, egnet til menneskeføde
d)	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde: - Andre varer: -- af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 3: 0511 91 10 --- Fiskeaffald 0511 91 90 --- Andre varer
e) 1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn
f) 1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedt eller konserveret
g)	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, canelloni; couscous, også tilberedt: - Pastaprodukter, ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt: 1902 20 - Pastaprodukter med fyld, også kogte eller på anden måde tilberedt: 1902 20 10 -- Med indhold af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr på over 20 vægtprocent
h)	Mel, pulver og pellets af kød, slagteaffald, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever: 2301 20 00 - Mel, pulver og pellets af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr

AFSNIT I

HANDELSNORMER

OG FORBRUGEROPLYSNING

Kapitel 1: Handelsnormer

Artikel 2

1. For de i artikel 1 nævnte varer eller for grupper af disse varer kan der fastsættes fælles handelsnormer og anvendelsesområder for de pågældende normer; handelsnormerne kan fx omfatte inddeling efter kvalitetskategori, størrelses- eller vægtklasse, emballage, behandlingsgrad og mærkning.
2. Når der er fastsat handelsnormer, må varer, på hvilke de finder anvendelse, kun udbydes, tilbydes, sælges eller i øvrigt bringes i omsætning, når de opfylder de nævnte normer, idet der dog kan fastsættes særlige bestemmelser for samhandelen med tredjelande.
3. Handelsnormerne og gennemførelsesbestemmelserne hertil, herunder de nævnte særlige bestemmelser i stk. 2, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at de varer, som der er fastsat fælles handelsnormer for, opfylder disse.

Denne kontrol kan foretages i alle handelsled og under transport.

2. Medlemsstaterne meddeler senest en måned efter de enkelte handelsnormers ikrafttræde de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de organer, der varetager kontrollen med den vare eller gruppe af varer, som den pågældende norm gælder for.
3. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 fastsættes efter proceduren i artikel 38, idet der bl.a. tages hensyn til, at det er nødvendigt at sikre, at de

kontrollerede organers virksomhed samordnes, og at de fælles handelsnormer fortolkes og anvendes ensartet.

Kapitel 2: Forbrugeroplysning

Artikel 4

1. Uden at det i øvrigt berører de bestemmelser, der gælder i medfør af direktiv 79/112/EØF⁸ må de varer, som omhandles i artikel 1, litra a), b) og c), kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, uanset afsætningsmåde, hvis følgende fremgår af etiketteringen eller mærkningen:
 - a) artens handelsbetegnelse
 - b) produktionsmetode (fiskeri eller opdræt)
 - c) fangstområde (Atlantenhavet, Østersøen, Nordsøen, Middelhavet, Det Indiske Ocean, Stillehavet eller andet)
2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), udarbejder og offentliggør medlemsstaterne senest den 1. januar 2001 en liste over de handelsbetegnelser, som de tillader på deres område, dog som et minimum for alle arterne i denne forordnings bilag I til IV. I denne liste skal der for hver enkelt art anføres videnskabeligt navn, handelsbetegnelse på medlemsstatens officielle sprog og eventuelle lokale eller regionale betegnelser.
3. Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at kontrollere, om bestemmelserne i stk. 1 overholdes.
4. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser fastsættes efter proceduren i artikel 38.

⁸ Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger (EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1). Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21).

AFSNIT II

PRODUCENTORGANISATIONER

Kapitel 1: Betingelser for udstedelse og tilbagekaldelse af anerkendelse

Artikel 5

1. I denne forordning forstås ved «producentorganisation» en juridisk person:
 - a) som er oprettet på initiativ af en gruppe producenter af én eller flere af de varer, der er anført i artikel 1, litra a), b) eller c), idet det dog for frosne, behandlede eller forarbejdede varers vedkommende forudsætter, at de er blevet nedfrosset, behandlet eller forarbejdet om bord på fiskerfartøjerne
 - b) som først og fremmest har til formål at sikre rationelt fiskeri og bedre afsætningsvilkår for medlemmernes produktion gennem foranstaltninger, som:
 - 1) gør det lettere at planlægge produktionen og tilpasse den til efterspørgslen, både hvad angår mængde og kvalitet, bl.a. ved anvendelse af fangstplaner
 - 2) fremmer koncentration af udbuddet
 - 3) virker prisregulerende
 - 4) fremmer de fangstmetoder, som bedst sikrer ligevægten i bestandene og den biologiske mangfoldighed
 - c) hvis vedtægter bl.a. forpligter de producenter, der er medlem af producentorganisationen, til:
 - 1) ved fiskeri, produktion og afsætning at anvende de regler, som producentorganisationen har fastsat
 - 2) når den pågældende medlemsstat har foreskrevet, at en del af eller hele dens nationale fangstkvote eller -kvoter skal forvaltes af

producentorganisationer, at anvende de foranstaltninger, som producentorganisationen har truffet med henblik herpå

- 3) kun at være medlem af én producentorganisation for hver vare eller varegruppe
 - 4) at afsætte hele produktionen af de varer, som deres medlemsskab gælder, gennem producentorganisationen; producentorganisationen kan dog beslutte, at en sådan forpligtelse ikke gælder, hvis afsætningen sker efter fælles regler, som den har fastsat i forvejen
 - 5) at fremlægge de oplysninger, som producentorganisationen anmoder om for at kunne træffe foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra b), med henblik på at opfylde lovbestemte forpligtelser eller udarbejde statistikker
 - 6) at betale de vedtægtsbestemte finansielle bidrag til oprettelse og finansiering af den interventionsfond, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3
 - 7) at forblive medlemmer af producentorganisationen i mindst tre år efter, og, hvis de ønsker at træde ud af producentorganisationen, at opsiges medlemsskabet mindst ét år i forvejen
- d) hvis vedtægter bl.a. indeholder:
- 1) nærmere bestemmelser om fastlæggelse, vedtagelse og ændring af de regler, der er omhandlet i litra c), nr. 1
 - 2) regler om, at forskelsbehandling af EF-producenter, fx på grund af statsborgerskab eller hjemsted, ikke må finde sted
 - 3) regler om, at medlemmerne skal betale de fornødne finansielle bidrag til at finansiere producentorganisationen
 - 4) regler, som på demokratisk vis sikrer medlemmerne kontrollen over producentorganisationen og dens vedtagelser

- 5) bestemmelser om sanktioner ved manglende opfyldelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, herunder manglende betaling af finansielle bidrag, og ved overtrædelse af producentorganisationens regler
 - 6) regler for optagelse af nye medlemmer
 - 7) de for producentorganisationens drift nødvendige regnskabs- og budgetbestemmelser, som også skal foreskrive særskilte regnskaber for de aktiviteter, som anerkendelsen gælder for.
- e) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat på betingelserne i stk. 2.
2. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutninger, der anmoder herom, og som har hjemsted på de pågældende medlemsstaters område, som producentorganisationer i denne forordnings forstand, hvis:
- a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og i den forbindelse bl.a. godtgør, at de med hensyn til antal producenter, der er medlem, og salgbar produktion, opfylder et vist minimum
 - b) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til deres foranstaltningers gennemførelse, varighed og effektivitet
 - c) de har den retsevne, der kræves efter den nationale lovgivning
3. Producentorganisationerne må ikke indtage en dominerende stilling på et bestemt marked, medmindre det er nødvendigt for at nå målene i traktatens artikel 39.
4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne:
 - a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter, at ansøgningen er indgivet sammen med de nødvendige bilag
 - b) kontrollerer med jævne mellemrum, om producentorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse; hvis betingelserne i artikel 5 ikke længere er opfyldt, eller hvis anerkendelse er sket ud fra fejlagtige oplysninger, kan anerkendelsen af en producentorganisation tilbagekaldes, jf. dog artikel 10, stk. 2, litra c); anerkendelsen tilbagekaldes straks med tilbagevirkende kraft, hvis organisationen har fået udstedt eller anvender den svigagtigt;
 - c) underretter inden to måneder Kommissionen om enhver beslutning om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.
2. En medlemsstat anerkender en producentorganisation, der har hjemsted på medlemsstatens område, og hvis medlemmer for en dels vedkommende er statsborgere i en anden eller andre medlemsstater, forudsat at betingelserne i artikel 5 er opfyldt.

Medlemsstater, der har statsborgere, som er medlem af en producentorganisation i en anden medlemsstat, etablerer med denne medlemsstat det fornødne administrative samarbejde for at varetage kontrollen med den pågældende organisations virksomhed.
3. Medlemsstaterne kan, når den anerkender en producentorganisation, give denne eneret for et bestemt aktivitetsområde, hvis repræsentativitetsbetingelserne fastsat i medfør af artikel 8, stk. 1, er opfyldt.
4. Medlemsstaterne kan anerkende en sammenslutning af producentorganisationer, hvis den opfylder betingelserne i artikel 5; bestemmelserne i artikel 10 og 11 gælder dog ikke for sådanne sammenslutninger.

5. Kommissionen sikrer sig ved kontrol efter forordning (EØF) nr. 2847/93⁹, at artikel 5 og stk. 1, litra b), i nærværende artikel overholdes, og kan grundlag af denne kontrol eventuelt kræve, at medlemsstaterne tilbagekalder udstedte anerkendelser.
6. Ved hvert års begyndelse offentliggør Kommissionen i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende en liste over de producentorganisationer, der er blevet anerkendt i det foregående år, eller som har fået tilbagekaldt deres anerkendelse i samme tidsrum.
7. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder betingelser for tilbagekaldelse af anerkendelse, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 2: Særlig anerkendelse

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan udstede en særlig anerkendelse til de producentorganisationer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og som afsætter varer, der er fastsat handelsnormer for ved forordning (EF) nr. 2406/96¹⁰, hvis disse organisationer har fremlagt en af de nationale myndigheder godkendt plan for forbedring af kvaliteten og afsætningen af disse varer.
2. Hovedformålet med den i stk. 1 omhandlede plan er at dække alle produktions- og afsætningsled. Planen skal bl.a.:
 - sikre, at kvaliteten af varerne om bord på fartøjerne forbedres væsentligt
 - sikre, at varernes kvalitet bevares optimalt under losning, transport og afsætning

⁹ Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5).

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 om fælles handelsnormer for fiskerivaerer (EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1). Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 323/97 (EFT L 52 af 22.2.1997, s. 8).

- sikre, at der anvendes den mest hensigtsmæssige teknik og knowhow til at nå ovennævnte mål
 - indeholde en beskrivelse de planlagte foranstaltninger, herunder også forundersøgelser, uddannelse og investeringer.
3. Medlemsstaterne videregiver de planer, som producentorganisationerne fremlægger for dem, til Kommissionen. Medlemsstaternes myndigheder kan først godkende planerne, efter at Kommissionen har fået dem forelagt og haft en frist på 60 dage til eventuelt at forlange ændringer i planerne eller afvise dem.
 4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 3: Udvidelse af reglerne til ikke-medlemmer

Artikel 8

1. En medlemsstat kan, hvis en producentorganisation, der anses som repræsentativ for produktionen og afsætningen på ét eller flere landingssteder i en medlemsstat, anmoder myndighederne om det, gøre følgende regler bindende for producenter, der ikke er medlem af denne organisation, og som afsætter én eller flere af de i artikel 1 nævnte varer i det område, hvor organisationen er repræsentativ:
 - a) de produktions- og afsætningsregler, som organisationen har vedtaget for at nå målene i artikel 5, stk. 1, litra b)
 - b) de regler, som producentorganisationen har vedtaget om tilbagetagelse og prolongation for de ferske eller kølede varer, der er nævnt i artikel 1, litra a) og c)

For de varer, der er nævnt i bilag I, afsnit A, B og C, kan disse regler dog kun udvides til også at omfatte ikke-medlemmer, hvis den pris, producentorganisationen anvender, er lig med tilbagetagelsesprisen eller EF-salgsprisen, og der er ikke nogen tolerancemargen.

Medlemsstaten kan beslutte, at udvidelsen af de regler, der er omhandlet i litra a) og b), ikke skal gælde for bestemte former for afsætning.

2. De regler, der er gjort bindende efter stk. 1, gælder indtil første omsætning på markedet, dog højst i 12 måneder.
3. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de regler, de har besluttet at gøre bindende efter stk. 1.

Kommissionen kan, senest én måned efter modtagelse af meddelelsen, anmode medlemsstaten om helt eller delvist at suspendere anvendelsen af beslutningen, hvis der efter Kommissionens opfattelse er tvivl om, hvorvidt beslutningen er gyldig set i forhold til ugyldighedsgrundene i stk. 4. I så fald skal Kommissionen senest to måneder efter modtagelse af meddelelsen:

- bekræfte, at de meddelte regler kan gøres bindende
- eller
- ved en begrundet afgørelse erklære medlemsstatens udvidelse af reglerne ugyldig på grundlag af en af omstændighederne i stk. 4, litra a) og b).
4. Kommissionen erklærer udvidelsen i stk. 1 ugyldig, hvis:
 - a) den fastslår, at den pågældende udvidelse skader den frie samhandel, eller at målene i traktatens artikel 39 bringes i fare
 - b) den fastslår, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på den regel, som udvidelsen gælder.
 5. Kommissionen kan på grundlag af efterfølgende kontrol efter forordning (EØF) nr. 2847/93 når som helst fastslå tilfælde af ugyldighed efter stk. 4 og erklære den pågældende udvidelse ugyldig.
 6. Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater om de enkelte trin i proceduren i stk. 3, 4 og 5.

7. Medlemsstaterne træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om reglerne i stk. 1 er overholdt; de meddeler straks Kommissionen disse foranstaltninger.
8. Hvis stk. 1 anvendes, kan den pågældende medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer er pligtige til at betale producentorganisationen et beløb svarende til hele eller en del af det kontingent, som de tilsluttede producenter betaler, hvis kontingentet anvendes til at dække administrationsomkostningerne i forbindelse med ordningen i stk. 1.
9. Hvis stk. 1 anvendes, sørger medlemsstaterne, i givet fald gennem producentorganisationerne, for, at varer, der ikke opfylder afsætningsreglerne, eller som ikke har kunnet sælges til en pris, der mindst svarer til tilbagetagelsesprisen, tages tilbage fra markedet.
10. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 9

1. Hvis artikel 8, stk. 1, anvendes, kan medlemsstaten yde en godtgørelse til ikke-medlemmer, der er etableret i EF, for varer:

- der ikke må afsættes i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a)

eller

- som er taget tilbage fra markedet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b).

Godtgørelsen ydes uden forskelsbehandling begrundet i producenternes nationalitet eller etableringssted. Den må ikke overstige 60% af det beløb, der fremkommer ved at multiplicere de tilbagetagne mængder med:

- den ifølge artikel 20 fastsatte tilbagetagelsespris, for så vidt angår de i bilag I, afsnit A og B, nævnte varer

eller

- den ifølge artikel 22 fastsatte salgspris, for så vidt angår de i bilag I, afsnit C, nævnte varer.
2. Udgifterne til godtgørelsen i stk. 1 påhviler den pågældende medlemsstat.

Kapitel 4: Operationelle programmer for fangstsæsonen

Artikel 10

1. Inden fangstsæsonens begyndelse udarbejder hver enkelt producentorganisation et operationelt program for fangstsæsonen, der fremlægger det for medlemsstatens myndigheder, og som omfatter:
 - a) en foreløbig afsætningsplan, hvori det beskrives, hvilke foranstaltninger organisationen vil iværksætte for at tilpasse udbuddet, både hvad angår mængde og kvalitet, til markedsbehovene og -kravene:
 - b) en specifik fangstplan, især for de kvoterede arter, hvis sådanne arter udgør en betydelig del af de medlemmerne landinger
 - c) særlige forebyggende foranstaltninger til tilpasning af udbuddet af arter, som det erfaringsmæssigt er vanskeligt at afsætte i fangstsæsonen
 - d) de sanktioner der skal anvendes over for medlemmer, som ikke overholder de beslutninger, der er truffet til gennemførelse af programmet.
2. Medlemsstaterne træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om den enkelte producentorganisation opfylder sine forpligtelser efter stk. 1, og iværksætter følgende sanktioner ved manglende opfyldelse:
 - a) hvis en producentorganisation, som foretager interventioner på betingelserne i denne forordnings afsnit IV, ikke i tide har fremlagt sit operationelle program for fangstsæsonen, udarbejdet efter bestemmelserne i stk. 1, ydes der for den pågældende fangstsæson ingen finansiel støtte til en sådan producentorganisation;

- b) sanktionen i litra a) anvendes også, hvis en producentorganisation ikke har iværksat de foranstaltninger, der er fastsat i dens operationelle program for fangstsæsonen, eller ikke har gennemført dem på tilfredsstillende vis
 - c) en producentorganisations anerkendelse tilbagekaldes, efter at sanktionerne i litra a) og b) for anden gang er blevet anvendt over for en sådan organisation.
- 3. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen, når de anvender stk. 2, litra a), b) eller c).
 - 4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 11

- 1. Uafhængigt af den støtte, der kan ydes for at tilskynde til oprettelse af producentorganisationer og for at lette deres drift, jf. artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr.¹¹, modtager producentorganisationerne i en begrænset periode en godtgørelse, som skal dække de udgifter, der følger af de forpligtelser, som de pålægges efter artikel 10.

Producentorganisationer, som anerkendes inden den 1. januar 2001, modtager godtgørelsen i fem år fra denne dato.

Producentorganisationer, som anerkendes senere, modtager godtgørelsen i fem år fra den dato, hvor anerkendelsen udstedes.

- 2. Godtgørelsen i stk. 1 består af:
 - a) et beløb, der afhænger af aftallet af tilsluttede fartøjer, og som beregnes efter en gradvis faldende skala efter metoden i bilag VI, afsnit A
 - b) et fast beløb på 500 EUR pr. art omfattet af artikel 10, stk. 1, litra b), dog højst 10 arter.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. af ... 1999 om de nærmere regler og betingelser for strukturforanstaltningerne for fiskeriet (EFT L ...).

3. Medlemsstaterne udbetaler godtgørelsen til producentorganisationerne senest fire måneder efter udgangen af det år, som godtgørelsen er ydet for, forudsat at medlemsstaternes myndigheder har kontrolleret, om modtagerorganisationerne har opfyldt deres forpligtelser efter artikel 10.
4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne yder en supplerende godtgørelse til producentorganisationer, som, med henblik på bedre planlægning af medlemmernes udbud, i deres operationelle programmer for fangstsæsonen har fastsat, at mindst 10% af deres produktion skal afsættes via forudindgåede købekontrakter.

I sådanne tilfælde skal kopien af kontrakterne vedlægges som bilag til det operationelle program for fangstsæsonen, som producentorganisationerne fremlægger for myndighederne, jf. artikel 10.

Med henblik på anvendelsen af dette stykke anvendes producentorganisationernes gennemsnitsproduktion i de tre foregående fangstsæsoner som beregningsgrundlag.

2. Det årlige beløb for godtgørelsen i stk. 1 beregnes efter en gradvis faldende skala efter metoden i bilag VI, afsnit B.
3. Godtgørelsen udbetales senest fire måneder efter udgangen af den pågældende fangstsæson, hvis modtagerorganisationen på en for de nationale myndigheder tilfredsstillende måde godtgør, at den mængde, der er afsat under de pågældende kontrakter, rent faktisk nåede op på den mængde, der er omhandlet i stk. 1.
4. Godtgørelsen i denne artikel kan ydes i fem år fra den 1. januar 2001.
5. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

AFSNIT III

BRANCHEORGANISATIONER OG BRANCHEAFTALER

Kapitel 1: Betingelser for udstedelse og tilbagekaldelse af anerkendelse af brancheorganisationer

Artikel 13

1. Medlemsstaterne kan anerkende juridiske personer, der anmoder herom, der er etableret på deres område, og som består af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion af, handel med og/eller forarbejdning af de varer, der er nævnt i artikel 1, som brancheorganisationer i denne forordnings forstand, hvis:
 - a) de er oprettet på initiativ af alle eller en del af de organisationer eller sammenslutninger, som de består af
 - b) de repræsenterer en betydelig del af produktionen, afsætningen og/eller forarbejdningen af fiskerivarer og forarbejdede fiskerivarer i den eller de pågældende regioner, og de, hvis de dækker flere regioner, fremlægger bevis for en vis minimumsrepræsentativitet for hver af de erhvervsgrene, de repræsenterer, i hver af de pågældende regioner
 - c) de ikke selv hverken producerer, forarbejder eller afsætter fiskerivarer eller forarbejdede fiskerivarer
 - d) de i én eller flere EF-regioner på betingelser, der er forenelige med EF-bestemmelserne, herunder konkurrencebestemmelserne, og under hensyntagen til forbrugernes interesser gennemfører mindst én af følgende foranstaltninger, idet det sikres, at de pågældende foranstaltninger ikke er til hinder for, at den fælles markedsordning kan fungere efter hensigten:
 - forbedring af kendskabet til og gennemsigtigheden af produktionen og markedet

- medvirken til en bedre koordinering af markedsføringen af fiskerivarer, bl.a. gennem markedsforskning eller markedsundersøgelser
- undersøgelse og udvikling af metoder til optimering af markedets virkemåde, herunder også inden for informations- og kommunikationsteknologi
- udarbejdelse af standardkontrakter, som er forenelige med EF-bestemmelserne
- informationsformidling og forskning med henblik på at få producenterne til at omlægge produktionen til varer, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og anvendelse af fangstmetoder, som ikke ødelægger ligevægten i fiskeressourcerne
- udvikling af metoder og midler til forbedring af produktkvalitet og uddannelsestilbud inden for samme område
- fremme og beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- fastsættelse, for så vidt angår fangst og afsætning af fiskerivarer, af strengere regler end de nationale bestemmelser eller EF-bestemmelserne
- optimering af fiskerivarers udnyttelse.

2. Inden medlemsstaterne udsteder anerkendelse, meddeler de Kommissionen, hvilke brancheorganisationer der har ansøgt om anerkendelse, og giver Kommissionen alle relevante oplysninger om, hvor repræsentative de pågældende organisationer er, og hvilke aktiviteter de udøver, samt alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for en vurdering.

Kommissionen kan gøre indsigelse mod anerkendelsen inden for en frist på to måneder efter, at den har fået meddelelse om ansøgningen om anerkendelse.

3. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter, at ansøgningen er indgivet sammen med alle relevante bilag
- b) kontrollerer med jævne mellemrum, om brancheorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse
- c) tilbagekalder anerkendelsen:
 - i. hvis denne forordnings betingelser for anerkendelse ikke længere er opfyldt
 - ii. hvis brancheorganisationen overtræder ét eller flere af forbuddene i artikel 14 eller hindrer den fælles markedsordning i at fungere efter hensigten, uden at dette dog indskrænker en eventuel strafferetlig forfølgning efter national lovgivning.
- d) underretter inden to måneder Kommissionen om enhver beslutning om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.

4. Kommissionen sikrer ved kontrol efter forordning (EØF) nr. 2847/93, at stk. 1 og stk. 3, litra b), overholdes, og kan grundlag af sådan kontrol eventuelt kræve, at medlemsstaterne tilbagekalder udstedte anerkendelser.

5. Anerkendelse indebærer tilladelse til, at organisationerne gennemfører foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra d), på betingelserne i denne forordning.

6. Kommissionen offentliggør i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidendes en liste over anerkendte brancheorganisationer med angivelse af deres økonomiske område eller aktivitetsområde og foranstaltningerne efter artikel 15. Tilbagekaldelser af anerkendelser offentliggøres ligeledes.

7. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder hvilke betingelserne der gælder for og hyppigheden af medlemsstaternes underretning af Kommissionen om brancheorganisationernes virksomhed, vedtages efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 2: Betingelser for brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og samordnede praksis

Artikel 14

Som undtagelse fra artikel 1 i forordning nr. 26¹² gælder traktatens artikel 85, stk. 1 ikke for anerkendte brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og samordnede praksis, der har til formål at gennemføre de i artikel 13, stk. 1, litra c), omhandlede foranstaltninger, og som, uden at det tilsidesætter de foranstaltninger, som brancheorganisationerne har truffet som led i anvendelsen af specifikke EF-bestemmelser:

- a) ikke indeholder nogen forpligtelse til at anvende en bestemt pris
- b) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i EF
- c) ikke medfører forskelsbehandling
- d) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer
- e) ikke skaber andre konkurrencebegrænsninger, der ikke er absolut nødvendige for at nå de mål for den fælles fiskeripolitik, som brancheorganisationernes foranstaltninger tilsigter.

¹² Forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT nr. 30 af 20.4.1962, s. 993/62). Ændret ved forordning nr. 49 (EFT nr. 53 af 1.7.1962, s. 1571/62).

Kapitel 3: Udvidelse af aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis til ikke-medlemmer

Artikel 15

1. Hvis en brancheorganisation, som driver virksomhed i én eller flere bestemte regioner i en medlemsstat, for en given vare anses for at være repræsentativ for produktionen og/eller handelen og/eller forarbejdningen af denne vare, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra organisationen gøre visse former for aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, som der er opnået enighed om i en sådan organisation, bindende i en begrænset periode for både individuelle og sammensluttede erhvervsdrivende, der driver virksomhed i den eller de pågældende regioner, og som ikke er medlem af organisationen.
2. En brancheorganisation betragtes som repræsentativ efter stk. 1, hvis den omfatter mindst to tredjedele af produktionen og/eller handelen og/eller forarbejdningen af den eller de pågældende varer i den eller de pågældende regioner i en medlemsstat. Hvis ansøgningen om udvidelse af reglerne dækker flere regioner, skal brancheorganisationen fremlægge bevis for en vis minimumsrepræsentativitet for hver af de erhvervsgrane, den repræsenterer, i hver af de pågældende regioner.
3. De regler, der kan ansøges om udvidelse af anvendelsesområdet for:
 - a) må kun vedrøre:
 - produktions- og markedskendskab
 - produktionsregler, som er strengere end eventuelle EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser
 - udarbejdelse af standardkontrakter, som er forenelige med EF-bestemmelserne
 - afsætningsregler
 - foranstaltninger til beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser.

- b) skal have været gældende i mindst ét år
- c) må højst gøres bindende i tre år
- d) må ikke skade andre erhvervsdrivende i medlemsstaten, der er etableret i andre regioner, eller erhvervsdrivende i andre medlemsstater.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de regler, som de har gjort bindende for alle erhvervsdrivende i én eller flere bestemte regioner. Reglerne offentliggøres i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Inden offentliggørelsen underretter Kommissionen komitéen i artikel 38 om enhver meddelelse om udvidelse af brancheaftaler.

Kommissionen beslutter, at medlemsstaten skal ophæve udvidelsen af de pågældende regler, hvis Kommissionen:

- a) fastslår, at den pågældende udvidelse skader den frie samhandel, eller at målene i traktatens artikel 39 bringes i fare
- b) fastslår, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, som udvidelsen gælder
- c) ved efterfølgende kontrol efter forordning (EØF) nr. 2847/93 fastslår, at bestemmelserne i artikel 15 ikke er overholdt.

Kommissionens beslutning gælder fra den dato, hvor ét af forholdene i litra a), b) eller c) fastslås.

2. Hvis reglerne for én eller flere varer udvides, og én eller flere af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, litra a), og som gennemføres af en anerkendt brancheorganisation, er af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis virksomhed har forbindelse med den eller de pågældende varer, kan den medlemsstat, der har udstedt anerkendelsen, bestemme, at individuelle erhvervsdrivende eller sammenslutninger, der ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af de pågældende

foranstaltninger, skal betale et bidrag til organisationen svarende til hele eller en del af det finansielle bidrag, medlemmerne betaler, hvis sidstnævnte bidrag skal anvendes til at dække de udgifter, som direkte følger af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger.

AFSNIT IV

PRISER OG INTERVENTIONER

Kapitel 1: Prisordning

Artikel 17

Generelt

1. Producentorganisationerne kan for de i artikel 1 omhandlede varer fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger medlemmernes varer.

I så fald:

- yder producentorganisationerne medlemmerne en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de i bilag I, afsnit A og B, og i bilag IV anførte varer, der opfylder de normer, der er fastsat efter artikel 2
- kan producentorganisationerne yde medlemmerne en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de øvrige varer i artikel 1.

For hver af varerne i artikel 1 kan der efter stk. 5 fastsættes en maksimal tilbagetagelsespris.

2. Producentorganisationerne må kun disponere over de således tilbagetagne varer på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af produktionen.
3. Til finansiering af disse tilbagetagelsesforanstaltninger opretter producentorganisationerne interventionsfonde, som finansieres ved kontingenter, der beregnes på basis af de varemængder, der bringes i handelen, eller også anvender de et fordelingssystem.
4. Producentorganisationerne meddeler de nationale myndigheder følgende oplysninger, som disse videregiver til Kommissionen:
 - en liste over de varer, som de vil anvende ordningen i stk. 1 for

- det tidsrum, hvor tilbagetagelsespriserne anvendes
 - størrelsen af de påtænkte og anvendte tilbagetagelsespriser.
5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 18

Orienteringspris

1. Før fangstsæsonens begyndelse fastsættes en orienteringspris for hver af varerne bilag I, afsnit A og B, og for hver af varerne og varegrupperne i bilag II.

Disse priser gælder i hele EF og fastsættes for hver fangstsæson eller for hver af de perioder, fangstsæsonen opdeles i.

2. Orienteringsprisen fastsættes:
- på grundlag af de gennemsnitlige noteringer, der for en betydelig del af EF-produktionen er konstateret på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne i de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne orienteringspris
 - under hensyn til den forventede udvikling i produktion og efterspørgsel.

Ved fastsættelsen tages der endvidere hensyn til, at det er nødvendigt:

- at sikre stabile priser på markedet og undgå produktionsoverskud i EF
 - at bidrage til at opretholde producenterne indkomst
 - at tage forbrugernes interesse i betragtning.
3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den i stk. 1 nævnte orienteringspris.

Artikel 19

Meddelelse af noteringer

1. I hele det tidsrum, hvor orienteringsprisen anvendes, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de noteringer, der for varerne i artikel 18, stk. 1, konstateres på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne.
2. Som repræsentative efter stk. 1 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af EF-produktionen af en bestemt vare afsættes.
3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og listen over de i stk. 2 omhandlede repræsentative markeder og havne fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 20

EF-tilbagetagelsespris

1. For hver af de varer i bilag I, afsnit A og B, fastsættes en EF-tilbagetagelsespris under hensyn til disse varers friskhed, størrelse eller vægt og behandlingsgrad, i det følgende benævnt «varekategori», ved at multiplicere et beløb på mindst 70% og højst 90% af orienteringsprisen med tilpasningskoefficienten for den pågældende varekategori. Disse koefficienter afspejler prisforskellen mellem den pågældende varekategori og den varekategori, der ligger til grund for fastsættelsen af orienteringsprisen. EF-tilbagetagelsesprisen kan dog under ingen omstændigheder overstige 90% af orienteringsprisen.
2. For at sikre producenterne i landingsområder, der ligger meget fjernt fra EF's vigtigste forbrugscentre, adgang til markederne på tilfredsstillende vilkår, kan priserne i stk. 1 for disse områder multipliceres med en justeringskoefficient.
3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af, hvor stor en procentdel af orienteringsprisen der skal lægges til grund for beregningen af EF-tilbagetagelsesprisen, og fastlæggelse af de landingsområder, der er omhandlet i stk. 2, samt priserne, vedtages efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 2 : Interventioner

Artikel 21

Finansiel udligning i forbindelse med tilbagetagelse

1. Medlemsstaterne yder en finansiel udligning til producentorganisationer, der efter artikel 17 gennemfører interventioner for varerne i bilag I, afsnit A og B, når:
 - a) disse organisationers tilbagetagelsespris er EF-tilbagetagelsesprisen som fastsat i overensstemmelse med artikel 20, idet en tolerance på 10% under eller over denne pris dog er tilladt, for at der bl.a. kan tages hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet
 - b) de tilbagetagne varer opfylder handelsnormerne fastsat efter artikel 2, og at de er af tilstrækkelig god kvalitet, hvilket defineres efter proceduren i artikel 2, stk. 3
 - c) den i litra a) omhandlede tilbagetagelsespris gælder i hele fangstsæsonen for hver enkelt af de pågældende varekategorier; producentorganisationer, der som led i foranstaltningerne i artikel 5, stk. 1, forbyder, at visse varekategorier bringes i omsætning, er dog ikke forpligtet til at anvende EF-tilbagetagelsesprisen for disse varekategorier.
2. Den finansielle udligning ydes kun, hvis de tilbagetagne varer afsættes til andre formål end konsum eller på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af andre varer.
3. For de i stk. 1 omhandlede varer gælder, at:
 - a) den finansielle udligning er lig med:
 - i. 87,5% af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender for de tilbagetagne mængder, når de højst udgør 2% af de årlige mængder, der udbydes til salg

- ii. 80% af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender for de tilbagetagne mængder, når de udgør over 2%, men højst 5% af de årlige mængder, der udbydes til salg
 - iii. fra fangstsæsonen 2003, 50% af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender for de tilbagetagne mængder, når de udgør over 5%, men højst 8% af de årlige mængder, der udbydes til salg; for fangstsæsonen 2001 og 2002 udgør den henholdsvis 70% og 60% af ovennævnte tilbagetagelsespris.
- b) der ydes ingen finansiell udligning for de tilbagetagne mængder, som overstiger 8% af de årlige mængder, som en producentorganisation udbyder til salg.
4. Den finansielle udligning, som skal ydes til en producentorganisation, beregnes for den pågældende producentorganisation på grundlag af dens medlemmernes samlede produktion, herunder også eventuelle mængder, som er taget tilbage fra markedet af en anden organisation i henhold til artikel 5.
5. Den finansielle udligning nedsættes med den forudfastsatte værdi af en vare bestemt til andet formål end konsum eller med nettoindtægterne ved afsætning af disse varer til konsum i overensstemmelse med stk. 2. Ovennævnte værdi fastsættes ved fangstsæsonens begyndelse. Den ændres imidlertid, hvis der konstateres betydelige og varige prisændringer på EF-markedet.
6. Hvis en producentorganisation tager varer som omhandlet i stk. 1 tilbage fra markedet, yder den sine medlemmer en godtgørelse for de tilbagetagne mængder, der mindst er lig med den finansielle udligning beregnet efter stk. 3, litra a), og som mindst udgør:
- 10%, i tilfældet i stk. 3, litra a), underlitra i,
 - 12 %, i tilfældet i stk. 3, litra a), underlitra ii,
 - 15 %, i tilfældene i stk. 3, litra a), underlitra iii, og stk. 3, litra b),
- af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender.

En producentorganisation kan dog, som led i et internt sanktionssystem, yde sine medlemmer en godtgørelse, der er mindre end godtgørelsen i foregående afsnit, hvis forskellen overføres til en reservefond, som udelukkende kan bruges til senere interventioner.

7. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 22

EF-salgspris

For hver vare i bilag I, afsnit C, fastsættes der en EF-salgspris på samme betingelser som betingelserne i artikel 20 for fastsættelse af tilbagetagelsesprisen.

Artikel 23

Prolongationsstøtte

1. Der ydes prolongationsstøtte for:
 - i. de varer i bilag I, afsnit A og B, der er taget tilbage fra markedet til den i artikel 20 nævnte tilbagetagelsespris
 - ii. de varer i bilag I, afsnit C, der er blevet udbudt til salg, men for hvilke de er fastslået, at der ikke er fundet nogen køber til den efter artikel 22 fastsatte EF-salgspris.

En tolerancemargen på 10% under eller over disse priser er dog tilladt for bl.a. at tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet.

2. Der kan kun ydes prolongationsstøtte for mængder, der:
 - a) er tilført af en producent, der er medlem
 - b) opfylder visse krav med hensyn til kvalitet, størrelse og behandlingsgrad
 - c) enten er forarbejdet med henblik på stabilisering og derefter oplagret eller er konserveret på betingelser og for en periode, der skal fastlægges.

3. For hver af de pågældende varer kan der højst ydes støtte for en mængde svarende til 20% af den årlige mængde af den pågældende vare, som er udbudt til salg, nedsat med den procentdel af ovennævnte mængde, der er ydet finansiel udligning for efter artikel 21.

Støttens størrelse kan ikke overstige de tekniske og finansielle omkostninger i forbindelse med uomgængeligt nødvendige stabiliserings- og oplagringsforanstaltninger.

4. De former for forarbejdning, der er omhandlet i denne artikel, er:
 - a)
 - frysning
 - saltning
 - tørring
 - marinerings- og om nødvendigt
 - kogning
 - b) filetering eller opskæring og eventuelt hovedskæring, hvis dette sker som led i en af de former for forarbejdning, der er omhandlet i litra a).
5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 24

Producentorganisationers autonome tilbagetagelse og prolongation

1. For varerne i bilag IV yder medlemsstaterne en fast støtte til de producentorganisationer, der efter artikel 17 foretager interventioner, forudsat at:
 - a) de pågældende producentorganisationer inden fangstsæsonens begyndelse fastsætter en tilbagetagelsespris, i det følgende benævnt $\square$ autonom tilbagetagelsespris $\square$; producentorganisationerne anvender denne pris i hele fangstsæsonen, idet der dog tillades en tolerance på 10% under eller

over denne pris; prisen kan dog ikke overstige 80% af den vejede gennemsnitspris, der er konstateret for de pågældende varekategorier i de pågældende producentorganisationers aktivitetsområde i de tre foregående fangstsæsoner

- b) de tilbagetagne varer opfylder handelsnormer efter artikel 2 og er af en tilstrækkelig god kvalitet, der fastsættes efter proceduren i artikel 2, stk. 3
 - c) den godtgørelse, der ydes medlemmerne for varemængder, der er taget tilbage fra markedet, er lig med den autonome tilbagetagelsespris, som producentorganisationerne anvender.
2. Den faste støtte ydes for de mængder, der er taget tilbage fra markedet, og som er blevet udbudt til salg efter artikel 5, stk. 1, og afsættes på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af den pågældende produktion.
 3. Den faste støtte er lig med et beløb svarende til 75% af den i fangstsæsonen anvendte autonome tilbagetagelsespris, nedsat med den forudfastsatte værdi af den vare, der er afsat i overensstemmelse med stk. 2.
 4. Den faste støtte ydes også for de mængder, der er taget tilbage fra markedet, og som forarbejdes med henblik på stabilisering og oplagres eller konserveres på betingelser og for en periode, der skal fastlægges. Den faste støtte kan i dette tilfælde ikke overstige beløbet for de tekniske og finansielle omkostninger i forbindelse med uomgængeligt nødvendige stabiliserings- og oplagringsforanstaltninger.
 5. De mængder, der kan ydes fast støtte for efter stk. 2, må ikke overstige 5% af de årlige mængder af de pågældende varer, der udbydes til salg efter artikel 5, stk. 1.

Den samlede mængde, der kan ydes fast støtte for efter stk. 2 og 4, må ikke overstige 10% af de årlige mængder i foregående afsnit.

6. De berørte medlemsstater indfører en kontrolordning, der gør det muligt at sikre, at de varer, som der anmodes om fast støtte for, er støtteberettigede.

I kontroløjemed fører modtagerne af fast støtte et lagerregnskab, der opfylder kriterier, som nærmere skal fastsættes. Medlemsstaterne sender med visse mellemrum, der skal fastsættes nærmere, Kommissionen en oversigt med angivelse for hver enkelt vare og varekategori af de gennemsnitspriser, der er konstateret på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne.

7. Ud fra pristilnærmelsen for de arter, der er omhandlet i denne artikel, træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om, hvorvidt disse arter skal optages på listen over varer i bilag I, afsnit A.
8. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 25

Støtte til privat oplagring

1. For hver af varerne i bilag II fastsættes der inden fangstsæsonens begyndelse en EF-salgsspris på mindst 70% og højst 90% af orienteringsprisen i artikel 18, stk. 1.
2. Der kan ydes støtte til privat oplagring til producentorganisationer, som i den løbende fangstsæson:
 - a) anvender bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 i forbindelse med produktion og afsætning af de pågældende varer
 - b) anvender salgsprisen i stk. 1, idet en tolerance på 10% under eller over denne pris dog er tilladt for bl.a. at tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet.
3. Der ydes oplagringsstøtte for de varer i bilag II, der er blevet udbudt til salg, men for hvilke de er fastslået, at der ikke er fundet nogen køber til den efter stk. 1 fastsatte EF-salgsspris.
4. Støtte til privat oplagring ydes kun for varer:

- a) som er fisket, nedfrosset om bord og landet i EF af et medlem af en producentorganisation
- b) som oplagres i en vis minimumsperiode og derefter igen udbydes på EF-markedet

og hvis mængde ikke overstiger 15% af de årlige mængder af de pågældende varer, der er udbudt til salg af producentorganisationen.

- 5. Støtten til privat oplagring må ikke overstige et beløb svarende til de tekniske omkostninger og renteudgifterne i en periode på maksimalt tre måneder. Støttebeløbet fastsættes månedsvis efter en gradvis faldende skala.
- 6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af salgsprisen i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 3: Tun til forarbejdningsindustrien

Artikel 26

EF-producentpris

- 1. For hver af varerne i bilag III fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal en EF-producentpris, inden fangstsæsonen begynder. Denne pris fastsættes efter artikel 18, stk. 2, første og andet led.

Ved denne fastsættelse er det ligeledes nødvendigt:

- at tage hensyn til EF-forarbejdningsindustriens forsyningssituation
- at bidrage til opretholdelse af producenterne indkomst
- at undgå produktionsoverskud i EF.

Denne pris gælder i hele EF og fastsættes for hver fangstsæson.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de månedlige gennemsnitsnoteringer, der er konstateret på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for varerne i stk. 1 med oprindelse i EF og med nøje fastlagte handelsegenskaber.
3. Som repræsentative efter stk. 2 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af EF's tunproduktion afsættes.
4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelsen af de tilpasningskoefficienter, der skal gælde for de forskellige arter af tunfisk, disses størrelse og behandlingsgrad, og listen over de repræsentative markeder og havne, der er omhandlet i stk. 3, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 27

Godtgørelse til producentorganisationerne

1. For varerne i bilag III kan der ydes en godtgørelse til producentorganisationerne for de mængder af den pågældende vare, der er fisket af deres medlemmer, og som er afsat og leveret til forarbejdningsindustrien etableret på EF's toldområde med henblik på industriel forarbejdning af varer henhørende under KN-kode 1604. Godtgørelsen ydes, når det for et kalenderkvartal konstateres:
 - at den gennemsnitlige salgspris konstateret på EF-markedet
 - og
 - importprisen i artikel 30, stk. 3ligger under en udløsningstærskel på 85% af EF-producentprisen for den pågældende vare.

Før hver fangstsæson opstiller eller ajourfører medlemsstaterne en liste over de industrier, som dette stykke omfatter, og meddeler den til Kommissionen.
2. Godtgørelsen må under alle omstændigheder hverken overstige:

- forskellen mellem udløsningstærsklen og den pågældende vares gennemsnitlige salgspris på EF-markedet, eller
 - et fast beløb svarende til 12% af denne tærskel.
3. Den samlede mængde af hver af de varer, der kan ydes godtgørelsen for, kan under ingen omstændigheder overstige en mængde svarende til gennemsnittet af de mængder, der på betingelserne i stk. 1 er solgt og leveret i samme kvartal i de tre sidste fangstsæsoner forud for den, som godtgørelsen ydes for.
4. Godtgørelsen til hver producentorganisation er lig med:
- det i stk. 2 fastsatte maksimumsbeløb for de mængder af den pågældende vare, der er afsat efter stk. 1, og som ikke overstiger gennemsnittet af de mængder, der er solgt og leveret på de samme betingelser af producentorganisationens medlemmer i samme kvartal i de tre sidste fangstsæsoner forud for den, som godtgørelsen ydes for
 - 50% af det i stk. 2 fastsatte maksimumsbeløb for de mængder af den pågældende vare, der overstiger de i første led fastsatte mængder, som er lig med resten af de mængder, der fremkommer ved en fordeling mellem producentorganisationerne af de mængder, der er godtgørelsesberettiget efter stk. 3 .
- Fordelingen mellem de pågældende producentorganisationer foretages i forhold til producentorganisationernes respektive produktion i samme kvartal i de tre sidste fangstsæsoner forud for den, som godtgørelsen ydes for.
5. Producentorganisationerne fordeler den ydede godtgørelse til deres medlemmer i forhold til de mængder, der er produceret af medlemmerne og solgt og leveret på betingelserne i stk. 1.
6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder godtgørelsens størrelse og betingelserne for ydelse af godtgørelse, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

AFSNIT V

ORDNING FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Kapitel 1: Toldordning

Artikel 28

1. For at sikre at EF-forarbejdningsindustriens forsyninger af råvarer svarer til markedsbehovene, suspenderes den fælles toldtarifs satser autonomt helt eller delvis for bestemte varer indtil videre, jf. bilag V til denne forordning.
2. Suspensionen i stk. 1 må ikke bringe stabiliseringsforanstaltningerne i artikel 20, 21, 22, 23, 25 og 26 i fare, og derfor indrømmes der ved import af de pågældende varer kun suspension, hvis prisen efter artikel 29 overholdes.

Kapitel 2 : Referencepris

Artikel 29

1. Der kan hvert år pr. varekategori fastsættes referencepriser gældende for hele EF for de varer i artikel 1, som er omfattet af:
 - i. en toldnedsættelses- eller toldsuspensionsordning, hvor der ifølge betingelserne for WTO-konsolidering er en referencepris, der skal overholdes
 - ii. en af foranstaltningerne i artikel 28eller
 - iii. en anden ordning eller foranstaltning end de i nr. i) og ii) omhandlede, hvor der ifølge EF's internationale forpligtelser er en referencepris, der skal overholdes.

2. Hvis den anmeldte toldværdi for en bestemt vare, der er importeret fra et tredjeland som led i en af foranstaltningerne i stk. 1, ligger under referenceprisen, kan toldnedsættelsen eller -suspensionen ophæves for de pågældende mængder.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen, hvis de træffer foranstaltningen i dette stykke.

3. Hvis der fastsættes en referencepris:
 - a) er den for varerne i bilag I, afsnit A og B, lig med tilbagetagelsesprisen fastsat efter artikel 20, stk. 1
 - b) er den for varerne i bilag I, afsnit C, lig med EF-salgsprisen fastsat efter artikel 22
 - c) er den for varerne i bilag II lig med EF-salgsprisen fastsat efter artikel 25, stk. 1
 - d) beregnes den for andre varer på grundlag af det vejede gennemsnit af den toldværdi, der er konstateret på de mest repræsentative importmarkeder eller i de mest repræsentative importhavne i medlemsstaterne i de sidste tre år før referenceprisens fastsættelse, idet det samtidig skal sikres, at prisforholdet svarer til markedssituationen.
4. For varerne i bilag I til V giver medlemsstaterne med jævne mellemrum Kommissionen meddelelse om de priser og importmængder, der er konstateret på de repræsentative markeder eller i de repræsentative havne. Priserne er lig med de pågældende varers toldværdi.
5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder referencepriserne, fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Kapitel 3 : Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 30

1. Hvis EF-markedet for én eller flere af de varer, der er omhandlet i artikel 1, på grund af import eller eksport er udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe målene i traktatens artikel 39 i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes passende foranstaltninger, indtil den faktiske forstyrrelse eller faren derfor er ophørt.
2. Foranstaltningerne i stk. 1 gennemføres og anvendes efter procedurerne i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3285/94¹³.

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 (EFT nr. L 349 af 31.12.1994, s. 53). Forordningen blev senest ændret ved forordning (EF) nr. 2315/96 (EFT nr. L 314 af 4.12.1996, s. 1).

AFSNIT VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 31

Hvis der på EF-markedet for én eller flere af de varer, der er omhandlet i artikel 1, konstateres prisstigninger eller forsyningsvanskeligheder, som kan bringe målene i traktatens artikel 39 i fare, og hvis denne situation må formodes at vare ved, kan der træffes fornødne foranstaltninger til afhjælpning heraf efter proceduren i artikel 38.

Artikel 32

Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendes på produktionen af og handelen med de varer, der er omhandlet i artikel 1, medmindre andet er fastsat i denne forordning i henhold til traktatens artikel 42 og 43.

Artikel 33

Medmindre andet er fastsat i andre EF-bestemmelser, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, under lige vilkår har adgang til havne, anlæg med henblik på første afsætning og alle tekniske installationer og alt udstyr i forbindelse dermed.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning; med henblik herpå opretter de de fornødne kommunikations- og dataudvekslingssystemer, som de varetager driften af og afholder udgifterne til.

Systemerne i første afsnit finansieres delvis over EF-budgettet.

2. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af, hvor stor en del af udgifterne der skal afholdes over EF-budgettet, vedtages efter proceduren i artikel 38.

Artikel 35

1. Udgifterne til udbetalinger under denne forordning betragtes som udbetalinger til interventionsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr./. af ... om finansiering af den fælles landbrugspolitik¹⁴.
2. For varer hidrørende fra en fiskebestand eller fra en gruppe af fiskebestande finansieres de udgifter, der er omhandlet i stk. 1, kun inden for de mængder, som den pågældende medlemsstat måtte have fået tildelt af de samlede tilladte fangster af den pågældende fiskebestand eller gruppe af fiskebestande.
3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 36

Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og til at forhindre, at der opstår svig, og til i givet fald at straffe svig; med henblik herpå:

- foretager de systematisk kontrol af støttemodtagerne
- sikrer de sig, hvis der skal foretages stikprøvekontrol, på basis af en risikoanalyse, at kontrolhyppigheden og -bestemmelserne på hele medlemsstatens område er tilpasset den foranstaltning, der kontrolleres, og at kontrolhyppigheden og -bestemmelserne er tilstrækkelige set i forhold til mængden varer, som støttemodtagerne har afsat eller ligger inde med til afsætning.

¹⁴ EFT L ...

Artikel 37

Der nedsættes en forvaltningskomité for fiskerivarer, i det følgende benævnt «komitéen», der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 38

Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant sagen for komitéen.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan så udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående stykke.

Artikel 39

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 40

Ved anvendelsen af denne forordning skal der i fornødent omfang tages hensyn til målene både i traktatens artikel 39 og traktatens artikel 110.

Artikel 41

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2005 Rådet og Europa-Parlamentet en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af denne forordning; rapporten ledsages eventuelt af forslag baseret på en analyse af denne EF-interventions virkninger og dens effektivitet i forhold til de opstillede mål.

Artikel 42

1. Forordning (EØF) nr. 3759/92, (EØF) nr. 105/76 og (EØF) nr. 1772/82 ophæves fra den 1. januar 2001.
2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 3759/92 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 43

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

KN-kode			Varebeskrivelse
A. Ferske eller kølede varer henhørende under pos. 0302 og 0307:			
a)	1.	0302 22 00	Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)
	2.	ex 0302 29 90	Ising (<i>Limanda limanda</i>)
	3.	0302 29 10	Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> -arter)
	4.	ex 0302 29 90	Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)
	5.	0302 31 10 og 0302 31 90	Hvid tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
	6.	ex 0302 40	Sild af arten <i>Clupea harengus</i>
	7.	0302 50 10	Torsk af arten <i>Gadus morhua</i>
	8.	0302 61 10	Sardin af arten <i>Sardina pilchardus</i>
	9.	0302 62 00	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
	10	0302 63 00	Sej (<i>Pollachius virens</i>)
	11	ex 0302 64	Makrel af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i>
	12	0302 65 20 og 0302 65 50	Pighaj og rødhaj (<i>Squalus acanthias</i> og <i>Scyliorhinus</i> -arter)
	13	0302 69 31 og 0302 69 33	Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)
	14	0302 69 41	Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)
	15	0302 69 45	Lange (<i>Molva</i> -arter)
	16	0302 69 55	Ansjos (<i>Engraulis</i> -arter)
	17	ex 0302 69 68	Kulmule af arten <i>Merluccius merluccius</i>
	18	0302 69 81	Havtaske (<i>Lophius</i> -arter)
	19	ex 0307 41 10	Tiarmet blæksprutte (<i>Sepia officinalis</i> og <i>Rossia macrosoma</i>)
B. Levende, ferske eller kølede varer eller varer kogt i vand eller dampkogte:			
	ex	0306 23 10	Rejer af arten <i>Crangon crangon</i> og new-zealandsk langhale (<i>Pandalus borealis</i>)
	ex	0306 23 31	
	ex	0306 23 39	
C. Levende, ferske eller kølede varer eller varer kogt i vand eller dampkogte:			
		0302 23 00	Tunge (<i>Solea</i> -arter)
		0306 24 30	Taskekrabber (<i>Cancer pagurus</i>)
		0306 29 30	Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)

BILAG II

KN-kode		Varebeskrivelse
A. Frosne varer henhørende under pos. 0303 og 0304:		
0303 31 10		Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11		Kulmule (<i>Merluccius</i> -arter)
0303 78 12		
0303 78 13		
0303 78 19 og		
0304 20 55		
0304 20 56		
0304 20 58		
0303 79 71		Blankesteen (<i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellus</i> -arter)
B. Frosne varer henhørende under pos. 0306:		
0306 13 40		Rejer af <i>Penaeidae</i> -familien
0306 13 50		
ex 0306 13 80		
C. Frosne varer henhørende under pos. 0307:		
1.	0307 49 18	Tiarmet blæksprutte af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> og <i>Sepiola rondeletti</i>
	0307 49 01	
2.	0307 49 31	Tiarmet blæksprutte (<i>Loligo</i> -arter)
	0307 49 33	
	0307 49 35 og	
	0307 49 38	
3.	0307 49 51	Tiarmet blæksprutte (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4.	0307 59 10	Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus</i> -arter)
5.	0307 99 11	<i>Illex</i> -arter

BILAG III

Tunfisk (af slægten *Thunnus*), bugstribet bonit (*Euthynnus (Katsuwonus) pelamis*) og andre arter af slægten *Euthynnus*, fersk, kølet eller frosset, til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 1604, og klassificeret i en af nedennævnte koder i den kombinerede nomenklatur:

Varebeskrivelse	KN-kode	
	Fersk eller kølet	Frosset
I andre former end de i pos. 0304 nævnte:		
I. Følgende arter:		
a) Hvid tun (<i>Thunnus alalunga</i>), med undtagelse af tun, fersk eller kølet:		
1. Af vægt pr. stk. over 10 kg ^(*)		0303 41 11, 0303 41 13 og 0303 41 19
2. Af vægt pr. stk. højst 10 kg ^(*)		0303 41 11, 0303 41 13 og 0303 41 19
b) Gulfinnet tun (<i>Thunnus albacares</i>):		
1. Af vægt pr. stk. over 10 kg	0302 32 10 ^(*)	0303 42 12, 0303 42 32 og 0303 42 52
2. Af vægt pr. stk. højst 10 kg	0302 32 10 ^(*)	0303 42 18, 0303 42 38 og 0303 42 58
c) Bugstribet bonit (<i>Euthynnus (Katsuwonus) pelamis</i>)	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 og 0303 43 19
d) Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>), med undtagelse af tun, fersk eller kølet		0303 49 21, 0303 49 23 og 0303 49 29
e) Andre arter af slægterne <i>Thunnus</i> og <i>Euthynnus</i>	0302 39 11 0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 og 0303 79 29
II. I en af følgende præsentationsformer:		
a) Hel		
b) Renset, uden gæller		
c) Andre (fx uden hoved - "heads off")		
^(*) Vægtangivelserne er for hele varer.		

BILAG IV

Varer, ferske eller kølede, af følgende arter		Henhørende under følgende KN-koder	
1)	Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i>)	ex	0302 29 90
2)	Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)		0302 39 11 og 0302 39 91
3)	Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex	0302 69 51
4)	Havbrasen (<i>Brama</i> -arter)		0302 69 75
5)	Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)		0302 69 85
6)	Skægtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) og glyse (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex	0302 69 99
7)	Okseøjefisk (<i>boops boops</i>)	ex	0302 69 99
8)	Pikarel (<i>Maena smaris</i>)	ex	0302 69 99
9)	Havål (<i>Conger conger</i>)	ex	0302 69 99
10)	Knurhane (<i>Trigla</i> -arter)	ex	0302 69 99
11)	Hestemakrel (<i>Trachurus</i> -arter)	ex	0302 69 91
		ex	0302 69 99
12)	Multe (<i>Mugil</i> -arter)	ex	0302 69 99
13)	Rokke (<i>Raja</i> -arter)	ex	0302 69 99 og ex 0304 10 98
14)	Hårhaler (<i>Lepidopus caudatus</i> og <i>Aphanopus carbo</i>)	ex	0302 69 99

BILAG V

SUSPENSION AF TOLDSATSERNE I DEN FÆLLES TOLDTARIF I HENHOLD TIL ARTIKEL 28

1. Toldsatsen for filet af alaskasej (*Theragra chalcogramma*), i industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 20 85, nedsættes indtil videre til 3,5%.
2. Toldsatsen for kød fra alaskasej (*Theragra chalcogramma*), i industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 61, nedsættes indtil videre til 3,5%.
3. Toldsatsen for fisk af arterne *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* og *Boreogadus saida*, undtagen lever, rogn og mælke, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode:
ex 0302 50 10
ex 0302 50 90
ex 0302 69 35
ex 0303 60 11
ex 0303 60 19
ex 0303 60 90
ex 0303 79 41
nedsættes indtil videre til 3%.
4. Toldsatsen for surimi bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 05, nedsættes indtil videre til 3,5%.
5. Toldsatsen for filet af newzealandsk langhale (*Macruronus novaezealandiae*), frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 20 91, nedsættes indtil videre til 3,5%.
6. Toldsatsen for kød fra newzealandsk langhale (*Macruronus novaezealandiae*), frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 97, nedsættes indtil videre til 3,5%.

7. Toldsatsen for filet med betegnelsen “loins” af tun og bugstribet bonit, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 1604 14 16, nedsættes indtil videre til 6%. Denne toldsats vil blive taget op til revision i lyset af udviklingen i den generelle toldpræferenceordning og udarbejdelsen af den nye ordning, der skal gælde fra 2002.
8. Toldsatsen for dybhavsrejer af arten *Pandalus borealis*, uafskallede, ferske, kølede eller frosne, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode:
ex 0306 13 10
ex 0306 23 10
suspenderes indtil videre.
9. Toldsatsen for hele sild (*Clupea harengus*, *Clupea pallasii*) på over 140 g eller fileter på over 80 g, herunder sildelapper, undtagen lever, rogn og mælke, ferske, kølede eller frosne, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode:
ex 0302 40 98
ex 0303 50 98
ex 0304 10 96
ex 0304 90 27
nedsættes indtil videre til 5%.

For ovenstående varer kontrolleres det efter de relevante EF-bestemmelser, at varerne anvendes til forarbejdning. Der indrømmes delvis eller fuldstændig suspension for varer, som skal forarbejdes på den ene eller den anden måde, men dog ikke, hvis de kun skal at undergå én eller flere af følgende behandlinger:

- rensning, udtagning af indvolde, afskæring af hoved og hale
- opskæring, undtagen filetering eller opskæring af frosne blokke
- prøveudtagning, sortering
- mærkning
- emballering
- køling
- frysning
- dybfrysning

- optøning, adskillelse.

Suspensionen gælder ikke for varer, som skal undergå anden form for behandling eller forarbejdning, der giver ret til suspension, hvis denne behandling eller forarbejdning finder sted i detailsalgsleddet eller på restauranter. Suspensionen gælder udelukkende for konsumfisk.

BILAG VI

A. Beregningsmetode for godtgørelsen i artikel 11

(i EUR pr. tilsluttet fartøj)

Antal tilsluttede fartøjer	Årligt beløb i de første tre år	Årligt beløb i de følgende to år
fra nr. 1 til nr. 50	600	300
fra nr. 51 til nr. 100	200	100
fra nr. 101 til nr. 500	100	50
fra nr. 501	0	0

B. Beregningsmetode for godtgørelsen i artikel 12

(i EUR pr. tilsluttet fartøj)

Antal tilsluttede fartøjer	Årligt beløb
fra nr. 1 til nr. 50	1000
fra nr. 51 til nr. 100	500
fra nr. 101 til nr. 500	250
fra nr. 501	0

BILAG VII

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 3759/92	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 4a	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 5a	-
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	-
Artikel 7a	Artikel 7
Artikel 7b	-
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 11	Artikel 20
Artikel 12	Artikel 21
Artikel 12a	-
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 23
Artikel 15	Artikel 24
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	-
Artikel 20	-
Artikel 21	-
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 29
Artikel 24	Artikel 30
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	-
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 37
Artikel 32	Artikel 38
Artikel 33	Artikel 39
Artikel 34	Artikel 40
Artikel 35	Artikel 42
Artikel 36	Artikel 43
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	-
Bilag V	-
Bilag VI	Bilag IV
Bilag VII	Bilag V

FINANSIERINGSOVERSIGT					XIV/A/4	
					DATO: 27.1.99	
1. BUDGETPOST :B 1 – 261			BEVILLINGER:			
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter						
3. RETSGRUNDLAG: EF-traktatens artikel 42 og 43						
4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Reform af den fælles markedsordning på dette område						
5. FINANSIELLE VIRKNINGER	2001	2002	2003	2004	2005	
5.0. UDGIFTER (i mio. EUR)	23	24	25	22,7	22,7	
5.1. INDTÆGTER						
- EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD)						
- NATIONALE KILDER						
5.0.1. OVERSLAG - UDGIFTER						
5.1.1. OVERSLAG - INDTÆGTER						
5.2. BEREGNING						
Se bilaget						
6.0. ER FINANSIERING MULIG Gennem BEVILLINGER OPFØRT UNDER DET PÅGÆLDENDE KAPITEL I DET LØBENDE BUDGET?						
6.1. ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEML KAPITLER I DET LØBENDE BUDGET?						
6.2. ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT					NEJ	
6.3. SKAL DER OPFØRES BEVILLINGER PÅ FREMTIDIGE BUDGETTER					JA	
BEMÆRKNINGER: Nogle af de forventede udgifter afhænger stærkt af, hvordan markedssituationen udvikler sig, og hvor store mængder der landes (se bilag).						

Bilag

1. BEREGNINGSMETODE FOR FORANSTALTNINGERNE I REFORMEN AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Forslaget indeholder to typer foranstaltninger, som medfører udgifter:

- interventionsordninger, hvori der i visse tilfælde foretages visse tekniske ændringer i forhold til den nuværende fælles markedsordning, hvilket vil betyde mærkbart mindre udgifter, hvis markedsforholdene ikke ændrer sig. De forventede udgifter til disse ordninger er anslået på grundlag af de faktisk konstaterede udgifter i de foregående år.
- nye, midlertidige foranstaltninger (5 år), som skal tilskynde producentorganisationerne til at træffe foranstaltninger til effektivisering af deres produktionsplanlægning og til i større omfang at tilpasse udbuddet til efterspørgslen via forebyggende metoder; disse foranstaltninger giver mulighed for bedre at påvirke organisationernes rolle i den ønskede retning og for at opnå en varig reduktion i omfanget af interventioner og de dermed forbundne udgifter.

I slutningen af dokumentet findes en oversigtstabel over de forventede udgifter.

1) Interventionsordninger

a) EF-tilbagetagelse og -prolongation

Udgifterne falder fra **12 mio. EUR** i 2000 til **7 mio. EUR** fra 2003, under forudsætning af et rimeligt gunstigt marked uden større forstyrrelser.

Disse beløb omfatter både finansiell udligning for definitiv tilbagetagelse og prolongationsstøtte, og begge disse former for støtte ændres i forhold til nu, idet forslaget indebærer, at de støtteberettigede mængder og den finansielle udligning nedsættes, og at de prolongationsstøtteberettigede mængder forhøjes, hvilket forventes ikke blot at medføre en nedgang af den samlede intervention, men også en bedre udnyttelse af de mængder, for hvilke man ikke kan undgå intervention.

b) Autonom tilbagetagelse og prolongation

Ordningen er ikke ændret, og derfor videreføres beløbet på **3,5 mio. EUR**, som er beregnet ud fra de gennemsnitlige udgifter i de seneste tre år, der foreligger tal for.

c) Støtte til privat oplagring

Der foretages en teknisk ændring af ordningen, så producentorganisationerne hurtigere vil kunne benytte sig af denne mulighed, hvis markedssituationen gør det berettiget.

Udgifterne vil stige til **2 mio. EUR**, da det forventes, at ordningen vil blive brugt i langt større omfang end i dag.

d) Udligningsgodtgørelse for tun

Der foreslås en teknisk ændring af denne ordning, hvor udgifterne de seneste år har svinget en del alt efter markedssituationen: udløsningstærsklen nedsættes fra 91% til

85% af EF-producentprisen for at undgå, at denne foranstaltning udløses straks ved det mindste markedsudsving, uden at der egentlig er nogen grund til det. Denne ændring medfører lavere udgifter til ordningen, idet de herefter gennemsnitligt bliver **2,5 mio. EUR** pr. år.

2) Nye foranstaltninger

Beregningsmetoden for disse foranstaltninger baseres på et gradvis faldende standardbeløb pr. fartøj, som er tilsluttet producentorganisationerne.

a) Godtgørelse til producentorganisationerne

Denne foranstaltning er midlertidig og fases gradvis ud: producentorganisationerne kan kun benytte sig af den i 5 år. Den har til formål at hjælpe de berørte organisationer med at imødegå de yderligere omkostninger og aktiviteter, der følger af deres forpligtelse til hvert år at udarbejde og forvalte et operationelt program for fangstsæsonen. Således kan man forudse og planlægge medlemmernes produktion i forhold til markedsbehovet og fiskeressourcerne.

Disse aktiviteter er mere komplekse, hvor det drejer sig om et stort antal tilsluttede fartøjer og om mange forskellige arter. De producentorganisationer, som kun har forholdsvis få tilsluttede fartøjer, bør dog også tildeles et beløb, som er tilstrækkeligt stort til at opfylde formålet med godtgørelsen. På den anden side er det ikke hensigtsmæssigt, hvis organisationer med mange tilsluttede fartøjer får en for stor godtgørelse.

Godtgørelsen beregnes derfor som følger:

(i EUR pr. antal tilsluttet fartøj)

Gruppe	Antal tilsluttede fartøjer	Første tre år	Følgende to år
1	fra nr. 1 til nr. 50	600	300
2	fra nr. 51 til nr. 100	200	100
3	fra nr. 101 til nr. 500	100	50
4	fra nr. 501	0	0

Disse beløb suppleres desuden med et fast beløb på 500 EUR for hver enkelt art, som indgår i en fangstplan, dog højst 10 arter, hvilket for de i alt ca. 150 producentorganisationer svarer til:

$$500 \times 10 \times 150 = 0,75 \text{ mio. EUR (i alt, B)}$$

Samlede årlige omkostninger:

Antal fartøjer i gruppe 1: 5 520

Antal fartøjer i gruppe 2: 2 991

Antal fartøjer i gruppe 3: 5 813

Gruppe \ År	2001, 2002, 2003	2004, 2005
Gruppe 1	$600 \times 5\,520 = 3,312$	$300 \times 5\,520 = 1,656$
Gruppe 2	$200 \times 2\,991 = 0,598$	$100 \times 2\,991 = 0,299$
Gruppe 3	$100 \times 5\,813 = 0,581$	$50 \times 5\,813 = 0,290$
I ALT, A	4,491, afrundet til 4,5 mio. EUR	2,245, afrundet til 2,25 mio. EUR
I ALT, A + B	$4,5 + 0,75 = 5,25$ mio. EUR	$2,25 + 0,75 = 3$ mio. EUR

Med tiden bliver det kun nyoprettede organisationer, som får tildelt støtte efter ordningen, og dermed medfører den kun ringe omkostninger.

b) Supplerende godtgørelse for indgåelse af kontrakter med industrien

Denne foranstaltning foreslås at løbe i 5 år, og den har til formål at tilskynde producentorganisationerne til i større omfang at bruge kontraktsalg, så de bedre kan planlægge medlemmernes produktion efter markedsbehovet. Foranstaltningen supplerer foranstaltningen under a). Den er frivillig og godtgørelsen tildeles kun, hvis producentorganisationen planlægger og gennemfører kontraktsalg af mindst 10% af sin produktion.

I så fald kunne man i teorien nå op på en maksimal årlig omkostning (som ligesom godtgørelsen under a) også falder gradvis efter antallet af tilsluttede fartøjer) på:

Gruppe	Antal tilsluttede fartøjer	Enhedsbeløb i EUR	Maksimal årlig omkostning
1	fra nr. 1 til nr. 50	1000	$1000 \times 5\,520 = 5,52$
2	fra nr. 51 til nr. 100	500	$500 \times 2\,991 = 1,495$
3	fra nr. 101 til nr. 500	250	$250 \times 5\,813 = 1,453$
4	fra nr. 501	0	0
I ALT			8,468, afrundet til 8,5 mio. EUR

Det er dog højst usandsynligt, at alle producentorganisationer skulle opfylde de fastsatte betingelser. Derfor anslås omkostningerne til de beløb, der er angivet i oversigten "overslag over udgifter 2000 - 2006".

2. BEREGNING AF OMKOSTNINGSEFFEKTIVITETEN

En af de vigtigste målsætninger med reformen af den fælles markedsordning er at sikre en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på markedet og samtidig begrænse omfanget af destruktion for at undgå spild af langt fra ubegrænsede ressourcer.

De nye midlertidige foranstaltninger sigter derfor mod at gøre det lettere for producentorganisationerne at erhverve den knowhow og de værktøjer, der er nødvendige for at iværksætte forebyggende foranstaltninger til forvaltning af udbuddet for i videst muligt omfang at undgå at anvende interventionsordningerne.

Interventionerne kan ganske vist ikke afskaffes fuldstændigt, slet ikke for sæsonbestemte arter, og derfor indgår tilbagetagelsesordningerne også efter reformen af den fælles markedsordning, men prolongation prioriteres højere, og dermed sikrer man en bedre udnyttelse på markedet for forarbejdede varer af ferske varer, som ikke umiddelbart har kunnet afsættes.

Definitiv tilbagetagelse skal således kun være en sidste udvej, og derfor er godtgørelsen i dette tilfælde nedsat.

For at opnå ovennævnte målsætning må producentorganisationerne i en overgangsperiode støttes i de forebyggende foranstaltninger, de iværksætter ved reformens ikrafttræden for at mindske omfanget af tilbagetagelse mærkbart, hvilket ikke blot medfører færre udgifter til den fælles markedsordning i denne forbindelse, men især en bedre anvendelse og udnyttelse på markedet af fiskeressourcerne, som er meget følsomme.

*

*

*

Den fælles markedsordning for fiskerivarer - overslag over udgifter

2000 - 2006¹ (i mio. EUR - maksimumsbeløb)

Ordning	År						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Godtgørelse til producentorganisationer for operationelle programmer for fangstsæsonen ^{2 a}	-	5,3	5,3	5,3	3	3	0,5
Godtgørelse for kontraktsalg (- 5 år) ^{2 a}	-	1,7	2,7	4,7	4,7	4,7	-
EF-tilbagetagelse og -prolongation ³	12	9	8	7	7	7	7
Autonom tilbagetagelse og prolongation	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
Støtte til privat oplagring	0,5	1	2	2	2	2	2
Udligningsgodtgørelse for tun	4	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
Tillæg - reform af den fælles markedsordning	-	3	4	5	2,7	2,7	- 4,5
I ALT	20	23	24	25	22,7	22,7	15,5

- (1) Beregnet under forudsætning af, at reformen af den fælles markedsordning træder i kraft den 1.1.2001. Der tages ikke højde for særlig støtte til fjernområder.
- (2) Nye foranstaltninger.
- (3) Ændret som led i reformen for at begrænse anvendelsen af definitiv tilbagetagelse og øge anvendelse af prolongation.
- (a) Højest 5 år for producentorganisationer.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om den fælles markedsordning for fiskerivarer
og akvakulturprodukter

**Evaluering af forslagens betydning
for små og mellemstore virksomheder**

1. Forslaget indgår i den fælles fiskeripolitik som en reform af den nuværende fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter.
2. Betydning for virksomhederne

Forslaget har direkte betydning både for produktionsvirksomhederne og producentorganisationerne.

Det gælder også virksomheder, der optræder som erhvervsdrivende på markedet for fiskerivarer, især forarbejdningsvirksomheder.

Næsten alle berørte virksomheder er små og mellemstore virksomheder.

Forslaget ventes ikke at få negative virkninger på virksomhedernes beskæftigelse, investeringer eller konkurrenceevne, eftersom formålet med den foreslåede reform er i højere grad at tilpasse ordningerne efter de markedsvilkår, der gælder for de pågældende varer, samt at tilskynde til og hjælpe producentorganisationerne med at tilpasse udbuddet efter efterspørgselen og dermed påvirke reguleringen og prisniveauet i positiv retning.

Desuden forventes de foreslåede toldforanstaltninger at forbedre forarbejdningsindustriens konkurrenceevne på internationalt plan og at sikre forsyningen af råvarer til den.

Endelig har forslaget til formål at forenkle og tydeliggøre ordningerne og dermed gøre dem mere effektive, hvilket vil have en gavnlig indflydelse på de berørte virksomheder.